

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru și de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Druța Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Druța Andrian Nicolai,

născut la 07 aprilie 1987, originar din r-nul Dondușeni, s. Tătărăuca Nouă, domiciliat în mun. Chișinău, str. P. Halipa 6/5, ap. 59.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 17 aprilie 2013 - pînă la 10 decembrie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 16 ianuarie 2014 - pînă la 16 mai 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 19 septembrie 2014 - pînă la 17 decembrie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 decembrie 2013, Druța Andrian a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de către procuror privind încasarea de la inculpat a sumei de 100 euro transmiși de către Centrul Național Anticorupție lui Mincenco V., a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Potrivit rechizitoriului, Druța Andrian a fost învinuit că, deținînd în baza ordinului nr. 473 EF din 21 octombrie 2011 al Ministrului Afacerilor Interne, funcția de ofițer operativ al sectorului de poliție nr. 3 al CPS Centru al CGP mun. Chișinău, în grad special - locotenent de poliție, avînd calitatea de

persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) Cod penal, la 29 mai 2012, acționând din intenție directă, aflându-se în biroul său de serviciu din sediul sectorului de poliție nr. 3 al CPS Centru, al CGP mun. Chișinău, amplasat în or. Chișinău, bd. Negruzzi nr.6, a extorcat de la Mincenco Vitalie bani, ce nu i se cuvin în sumă de 350 euro, ceea ce constituie echivalentul sumei de 5260 lei, conform cursului oficial stabilit de BNM, pentru a emite conform prevederilor pct.26) a „Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni” aprobată prin ordinul Interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, o încheiere de încetare a examinării materialului înregistrat în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni a CPS Centru a CGP mun. Chișinău, cu nr. 5662 din 29 mai 2012, pe faptul pretensei transiteri de Mincenco V. a substanțelor narcotice deținutului din Penitenciarul nr 13, Bondarenco Igor.

Prelungind acțiunile sale criminale, aproximativ la 05 iunie 2012, data exactă nu a fost stabilită, Druța Andrian, acționând din intenție directă, aflându-se în biroul său de serviciu din sediul sectorului de poliție nr.3 al CPS Centru, al CGP mun. Chișinău, a primit de la Mincenco Vitalie bani în sumă de 150 euro, care conform cursului oficial stabilit de BNM constituia echivalentul de 2 245 lei, pentru a emite conform prevederilor pct.26) a „Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni” aprobată prin ordinul Interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, o încheiere de încetare a examinării materialului înregistrat în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni a CPS Centru a CGP mun. Chișinău, cu nr. 5662 din 29 mai 2012, pe faptul pretensei transiteri de Mincenco V. a substanțelor narcotice deținutului din Penitenciarul nr 13, Bondarenco Igor, iar restul banilor în sumă de 200 euro potrivit înțelegerii urmând a fi transmiși ulterior.

În aceeași zi, Druța A. a emis încheierea privind încetarea examinării comunicatului special al penitenciarului – 13, pe faptul pretensei transiterii de Mincenco V. a substanțelor narcotice deținutului Penitenciarului – 13, Bondarenco Ig., întemeindu-și hotărârea pe rezultatele expertizei potrivit căreia, substanța semisolidă de culoare cafeniu-deschisă depistată în coletul

transmis reprezintă un amestec de medicamente din care este compus „citramonul”, care nu este inclus în lista substanțelor narcotice și psihotrope.

Ulterior, la 12 iulie 2012, ora 14¹⁰, Druța A. continuându-și acțiunile sale criminale, acționând din intenție directă, aflându-se în biroul său de serviciu din cadrul sectorului de poliție nr. 3 al CRS Centru al CGP, mun. Chișinău, a primit de la Mincenco V., bani în sumă de 100 euro, ceea ce constituie echivalentul sumei de 1511 lei, conform cursului oficial stabilit de BNM, restul banilor în sumă de 100 euro, potrivit înțelegerii urmînd a fi transmiși la 13 iulie 2012.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința nominalizată, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Druța A. să fie condamnat în baza art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 9 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție publică și statutul funcționarului public pentru o perioadă de 5 ani, totodată să fie încasați de la inculpat banii în sumă de 100 euro.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că instanța de fond neîntemeiat l-a achitat pe Druța A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, interpretînd greșit în favoarea inculpatului probatoriul examinat în cadrul cercetării judecătorești. La fel, prima instanță incorect a apreciat caracterul acțiunilor săvîrșite de inculpat, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia lui, confirmă vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate, care nu au fost apreciate la justa lor valoare, și anume: declarațiile martorilor Mincenco V., Stoler V., Nastas C., precum și prin mijloacele de probă, procesul-verbal de percheziție din 18.07.2012 în biroul de serviciu a lui Druța A., procesul-verbal de ridicare din 18.07.2012 la CPS Centru a fotocopiilor din registru de evidență a materialelor examinate de către colaboratorii sectorului de poliție nominalizat, procesul-verbal de ridicare din 18.07.2012 la CPS Centru a materialului înregistrat în REI-2 nr. 5662 din 29.05.2012 cu anexă un plic, examinat de către Druța A. pe faptul depistării la Mincenco V. a unor substanțe suspecte în coletul transmis unui deținut din Penitenciarul nr. 13, procesul-verbal din 12.07.2012 privind examinarea bancnotelor care urmau a fi transmise ca livrare de control către Druța A. la data de 12.07.2012, procesul-verbal din 12.07.2012 privind

înregistrarea comunicărilor și, procesul-verbal de confirmare a importanței acestora pentru cauza penală din 13.07.2012, inclusiv înregistrarea video conform căreia Mincenco V. în biroul de serviciu a lui Druța A. transmite suma de 100 euro către ultimul.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Druța A. a realizat elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal, iar instanța incorect a interpretat prevederile legislației achitându-l pe inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2014, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care.

– Druța Andrian a fost condamnat în baza art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, dacă în termenul de probă, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

5. Instanța de apel a constatat fapta incriminată lui Druța Andrian prin rechizitoriu și a reținut probele ce confirmă vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit.c) Cod penal și anume: declarațiile martorilor Mincenco V., Nastas C., Stoler V., Zincenco R., plîngerea cet. Mincenco V. adresată Centrului Național Anticorupție din 10.07.2012, procesele-verbale de audiere a martorului Mincenco V. din 13.07.2012 și 19.11.2012, cererea lui Mincenco V. de eliberare a banilor adresată CCCEC din 11.07.2012, ordonanța privind livrare de control a sumei de 100 Euro din 12.07.2012, procesul-verbal privind înregistrarea cu tehnică specială din 12.07.2012, procesul-verbal din 12.07.2012 privind înregistrarea comunicărilor și procesul-verbal de confirmare a importanței acestora din 13.07.2012, conform cărora este înregistrată comunicarea întreținută între Druța A. și Mincenco V., prin care se confirmă pretinderea și primirea de bunuri ce nu i se cuvin de către Druța A., procesul-verbal de verificare a

înregistrării imaginilor din 13.07.2012, decizia privind controlul transmiterii banilor în sumă de 100 euro din 13.07.2012, procesul-verbal din 13.07.2012 privind examinarea bancnotelor care urmau a fi transmise ca livrare de control către Druța A., procesele-verbale din 13.07.2012 privind înregistrarea comunicărilor și de confirmare a importanței acestora, conform cărora este înregistrată comunicarea întreținută între Druța A. și Mincenco V., potrivit căruia Druța A. refuză de a primi în continuare careva mijloace bănești, procesul-verbal de percheziție din 18.07.2012 în biroul de serviciu a lui Druța A., în cadrul căreia a fost depistat și ridicat un pachet cu substanță cafenie învelit într-o filă de hîrtie pe care era o inscripție care conținea datele personale a lui V. Mincenco și Bondarencu Ig.

Astfel, dînd o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel consideră ca fiind dovedită vinovăția lui Druța A. în săvîrșirea faptei infracționale constatate și anume *coruperea pasivă adică Druța A. avînd calitatea de persoană publică a extorcat și a primit personal pentru sine bani care nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale.*

Prin urmare, inculpatul, întrunind elementele persoanei publice în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod Penal, este subiectul special al componenței de infracțiune, prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, el urmînd să acționeze în corespundere cu prevederile Legii cu privire la poliție nr. 416 - XII din 18.12.1990 și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-VVI din 25.04.2008.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta persoanei publice, care, pretinde ori primește bani, bunuri sau alte foloase ce nu i se cuvin, avantaje patrimoniale ori nepatrimoniale, privilegii, servicii, fie le acceptă, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întîrzia sau grăbi îndeplinirea unei (unor) acțiuni din sfera atribuțiilor de serviciu ale acesteia ori contrar acestora.

Astfel, pretinderea, primirea, acceptarea de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite sînt modalități de sine stătătoare ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute de corupere pasivă și pot exista la singular ori în cumul.

Prin *a pretinde* se înțelege a cere, a invoca o pretenție de către subiectul infracțiunii prin cuvinte, gesturi, semne, scrisori ori alte mijloace de comportare, dar care să fie înțelese ca atare de cel cui îi sunt adresate.

În speță, pretinderea, a avut loc la data de 29.05.2012 când Mincenco V. a fost escortat la sectorul de poliție nr.3 de către Druța An. de la Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, loc în care inculpatul a pretins suma de 350 euro.

Primirea înseamnă luarea în posesie, în stăpînire a banilor sau foloaselor necuvenite de la corupător (sau de la altul ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către un corupt a banilor sau a foloaselor care îi sunt oferite pentru serviciile sale. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea banilor, bunurilor într-un loc indicat, de unde se vor putea prelua oricînd. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

Primirea mijloacelor bănești de către Druța Andrian de la Mincenco Vitalie, s-a consumat în momentul transmiterii primei rate de bani de care dispunea Mincenco Vitalie – suma de 150 euro, care a avut loc pînă la data de 05.06.2012 (data emiterii încheierii de încetare a examinării materialului pe faptul pretinsei transmiteri de către Mincenco Vitalie a substanțelor narcotice deținutului Penitenciarului 13, Ig. Bondarenco), iar acțiunile acestuia ulterioare de primire a mijloacelor bănești, la data de 12.07.2012 au fost o continuitate a acțiunilor de pretindere, extorcare și primire a mijloacelor bănești de la V. Mincenco inițiate de către Druța A. în perioada lunilor mai-iunie 2012.

În acțiunile lui Druța A. sunt prezente și calificativul agravant - *estorcarea de bunuri* care, constă în cererea acestora de către făptuitor sub amenințarea săvîrșirii acțiunilor care vor putea cauza prejudicii intereselor atît legale, cît și ilegale ale corupătorului sau crearea intenționată a unor condiții care îl impun să le dea (ofere) în scopul prevenirii consecințelor nefaste pentru interesele sale legale sau ilegale.

Estorcarea s-a consumat din momentul pretinderii de către Druța A. de la V. Mincenco a sumei de 350 euro sub amenințarea intentării unei cauze penale în privința lui V. Mincenco, acțiuni care de asemenea au avut loc pînă la data de 05.06.2012.

Infracțiunea de corupere pasivă se consideră consumată în momentul pretinderii, primirii sau acceptării ofertei.

Astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond eronat a motivat faptul emiterii unei hotărîri de către Druța A. pe materialele acumulate la data de 05.06.2012, iar incriminarea primirii banilor după această dată nu cade sub

realizarea de către acesta a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal.

Totodată, cât privește obiectul material al coruperii pasive - banii, care nu au fost depistați la inculpat, instanța de apel a menționat că lipsa acestora nu-i reduce vinovăția în extorcarea lor, or, coruperea pasivă fiind o infracțiune-instantanee, care se consumă la momentul în care făptuitorul a pretins, a primit sau a acceptat banii ori alte bunuri necuvenite sie în scopul de a îndeplini sau a nu îndeplini un act ce intră în obligațiile lui de serviciu.

Ținând cont de cele trei modalități normative de realizare a elementului material al coruperii pasive și anume: luarea sau acceptarea care trebuie să aibă ca obiect bani, titluri de valoare, bunuri, servicii, avantaje, privilegii cu caracter patrimonial; acestea să nu i se cuvină persoanei cu funcție publică și ca ele să fie acceptate ori primite de către respectiva persoană pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea, grăbirea sau întârzierea executării obligațiilor de serviciu, pretinderea și acceptarea de bani, bunuri, avantaje nu sunt în esența lor decît acte pregătitoare ale primirii efective, pe care însă legiuitorul le-a incriminat autonom, situându-le pe același plan cu primirea propriu-zisă.

Or, infracțiunea de corupere pasivă creează - prin comportarea lipsită de probitate a subiectului - o stare de pericol (legătură și cauzalitate) pentru activitatea autorităților de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor publice, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către funcționar și pentru buna reputației a acestora, creînd în societate imaginea unei totale coruptibilități, inclusiv și a organelor de drept, chemate să curme acest fenomen negativ al societății. Această urmare a (faptei) rezultă implicit din acțiunea incriminată, deoarece legea nu condiționează existența infracțiunii de producerea unei urmări.

Instanța de apel a reținut, că anume înregistrările audio și video a convorbirii între inculpat și martorul V.Mincenco la momentul transmiterii nemijlocite a banilor în biroul de serviciu a lui Druța A., denotă adevărul celor relatate de către martorul Mincenco V., fapt ce determină legalitatea încadrării acțiunilor inculpatului la componența de infracțiune "coruperii pasive".

Prin urmare, ne depistarea la inculpat a banilor preținși și primiți de la V. Mincenco este mai puțin relevantă pentru justa soluționare a cauzei în raport cu baza probatorie nominalizată mai sus.

Astfel că, temeiul instanței de fond la emiterea sentinței de achitare că acuzarea nu a prezentat careva probe ce ar confirma faptul comiterii de către Druța A. a infracțiunii imputate, bazându-se doar pe declarațiile martorilor Mincenco V., cât și a martorilor Nastas C., Stoler Vl., care fiind colaboratorii Centrului Național Anticorupție doar l-au înzestrat pe martorul Mincenco V. cu tehnică audio-video și cu dictafon la data de 12-13 iulie 2012 este nefondată, sau, probele enumerate mai sus nu sunt singulare, ele coroborându-se și cu celelalte probe administrate în cauză care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii de corupere pasivă.

În acest sens sunt elocvente înregistrările audio și video efectuate la 12.07.2012 în intervalul orelor 14 și 08 minute 48 secunde - 14 și 12 minute 36 secunde, conform cărora, Mincenco Vitalie în biroul de serviciu a lui Druța Andrian în sectorul de poliție nr.3 al CPS Centru, de pe bd.Negruzzi, 6, mun. Chișinău transmite suma de 100 euro către Druța A., după care ambii părăsesc biroul și părăsesc sediul sectorului de poliție nr.3 al CPS Centru.

Conform înregistrării audio și video, Mincenco V. în momentul transmiterii sumei de 100 euro s-a înțeles cu Druța A. privitor la transmiterea celeilalte rate de bani în sumă de 100 euro.

Această stare de fapt se coroborează cu înregistrările audio și video efectuate a doua zi, la 13.07.2012, unde a avut loc întâlnirea între Mincenco V. și Druța A. la intrarea în sectorul de poliție nr.3 al CPS Centru, de pe bd. Negruzzi, 6, mun. Chișinău, unde, se vede clar fața lui Druța A. care la adresarea lui Mincenco V. refuză să primească careva mijloace bănești, invocând că nu are idee despre ce bani și despre ce restituire de bunuri vorbește Mincenco V..

Totodată, potrivit art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Astfel, s-a constatat, că prin ordonanța din 12 iulie 2012 de recunoaștere drept corp delict au fost atașate la dosar 100 euro extorcate și primite de către inculpat de la Mincenco V., seria X64674008507 și X59490266339 (cu nominal 50 euro), care, de fapt lipsesc la materialele dosarului.

Concomitent instanța a menționat că prin Legea nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014 au fost operate modificări la sancțiunea alin.(2) art. 324 Cod penal, cu următorul cuprins, „*se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.*”

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Alin.(2) al art. 10 Cod penal stipulează că, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Astfel, ținând cont de faptul că prin Legea nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014 s-a înăsprit pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de art. 324 Cod penal, aplicând prevederile art. 8, 10 Cod penal, instanța va aplica legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, neagravând situația inculpatului.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Druța A., instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este o infracțiune gravă, fiind comisă cu folosirea situației de serviciu, de persoana celui vinovat, de încălcarea comisă, considerând posibilă aplicarea pedepsei închisorii minime de 5 ani, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 2 ani.

Totodată, consideră ca fiind întrunite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, considerând-o drept una echitabilă.

În acest sens menționând că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul și avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Druța A., care au solicitat:

- procurorul, care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărîrii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Consideră, că instanța de apel a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal, neținînd cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, care se atribuie la categoria celor grave, de faptul că inculpatul pe tot parcursul efectuării urmăririi penale, cît și în instanțele de judecată vina imputată nu și-a recunoscut-o, iar careva temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal lipsesc.

Recurentul afirmă că instanța de apel pronunțînd o decizie de condamnare cu aplicarea unei pedepse minime, precum și cu suspendarea condiționată înainte de termen, nu va atinge scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea condamnaților, precum și prevenirea de noi infracțiuni, iar concluzia instanței de apel privind reducerea pedepsei inculpatului este pripită și neîntemeiată, deoarece nu a fost apreciată în coraborare cu faptele comise și consecințele acesteia.

- avocatul Bogatu D. în numele inculpatului, făcînd referire la temeiul de drept stipulat la art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond, deoarece consideră că sentința este una întemeiată, care a luat la bază toate constatările de fapt și de drept ale cauzei, în urma unei aprecieri corecte a probelor examinate.

Atît la etapa urmăririi penale, cît și judecării cauzei partea acuzării nu a administrat și nu a prezentat probe concludente, pertinente sau în colaborare, care ar fi demonstrat vinovăția lui Druța A. în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Ca probă a acuzării au fost puse declarațiile martorului Mincenco V., care pe tot parcursul procesului penal au fost diferite, avînd unele neclarități. La fel, a menționat la calitatea procesuală a lui Mincenco V., care după părerea sa era necesar să-i fie atribuită calitatea de victimă, dar nicidecum de martor, prin urmare declarațiile acestuia sunt ilegale și lovite de nulitate.

Pe lîngă declarațiile lui Mincenco V., instanța de apel face trimitere și la alte probe cum sunt plîngerea lui Mincenco V. adresată CNA din 10.07.2012, procesele-verbale de audiere a lui Mincenco V. din 10.07.2012, 13.07.2012, precum și alte probe, pe care le consideră că acestea nu pot servi ca probe.

Referitor la înregistrarea de imagini și comunicări consideră că acestea nu conțin absolut nici o informație, sau careva date ce ar avea importanță pentru cauza judecată, înregistrările audio nu sunt clare, nefiind deslușite, fapt despre care a făcut obiecții la etapa vizionării. Mai mult ca atât, toate stenogramele, sunt întocmite de către inspectorii operativi în două limbi concomitent, ceea ce este inacceptabil. Declarațiile martorilor Nastas C. și Stoler V. nu pot fi puse ca probe la baza condamnării inculpatului, deoarece aceștia au comunicat doar despre pregătirea suportului tehnic la documentarea pretensei infracțiuni, dar nici de cum despre fapte referitor la circumstanțele săvârșirii infracțiunii. Aceste informații fiindu-le cunoscute doar în legătură cu atribuțiile de serviciu și investigarea cazului.

Cît privește calificarea acțiunilor inculpatului a menționat că obiectul material al art. 324 Cod penal îl reprezintă ofertele, banii, titlurile de valoare, alte bunuri, servicii, privilegiile sau avantajele ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de răspundere. Consideră că nu s-a demonstrat faptul transmiterii sumelor de bani, precum nici că acești bani se aflau în circulație la momentul săvârșirii infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, ceea ce a determinat o aplicare greșită a legii, fiind comisă o eroare gravă de fapt și de drept, astfel lipsesc probe pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul procurorului.

Potrivit textului recursului, acuzatorul de stat invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de

fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărârea contestată referitor la aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui A. Druța pe termen de probă.

Instanța de apel lui Druța Andrian în baza art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, i-a stabilit pedeapsa de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin.(4) al art. 90 Cod penal fac doar infracțiunile deosebit de grave, excepțional de grave, cât și în cazul recidivei.

Infracțiunea de comiterea căreia Druța A. a fost recunoscut vinovat și condamnat (art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal), prevedea pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat de toate circumstanțele cauzei.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor

persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Druța Andrian, este în limitele sancțiunii prevăzute în art. 324 alin. (2) lit.c) Cod penal, și nu au fost stabilite impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Lipsa circumstanțelor agravante, comiterea unei infracțiuni pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, ținînd cont de persoana celui vinovat, precum și de faptul că, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au comis încălcări ale drepturilor inculpatului, potrivit art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, au permis instanței de apel, să-i aplice lui Druța A. o pedeapsă echitabilă, care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, hotărîre, pe care Colegiul penal o apreciază ca fiind corectă și legală.

Prin urmare, analizînd materialele cauzei, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către procuror.

7.2. Cu referire la recursul avocatului Bogatu Dragoș în numele inculpatului Druța Andrian.

În recursul declarat de avocatul Bogatu D. în numele inculpatului se invocă ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și anume: *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu sunt întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Bogatu D. invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Druța A. în comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal apreciază concluzia instanței de apel privind vinovăția lui Druța Andrian și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, corectă și întemeiată, ce se confirmă prin cumulul de probe administrate: - *plîngerea cet. Mincenco Vitalii adresată Centrului Național Anticorupție din 10.07.2012*, care solicită atragerea la răspundere penală a inspectorului de poliție Druța A. care în perioada 20 - 22.06.2012 a extorcat de la el 350 euro pentru ca să nu-i fie intentată o cauză penală (f.d.3, vol.I); - *explicațiile lui Mincenco V. din 10.07.2012* (f.d.10.07.2012); - *declarațiile martorului Mincenco V. depuse în cadrul ședinței instanței de fond și susținute în instanța de apel*, care a declarat că îl cunoaște pe Druța A., care fiind colaborator de poliție, venise în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău pentru faptul că, el fusese reținut pe cauza depistării într-un colet de al său substanțe narcotice, după care a fost condus la sectorul de poliție. Evenimentele în cauză au avut loc la începutul lunii iulie 2012. După reținere a fost condus la sectorul de poliție nr.3, din bul. Negruzzi, unde a avut loc o discuție privitor la faptul ca să nu fie atras la răspunderea penală, iar colaboratorul de poliție Druța A. îi numise suma pentru a fi închisă cauza penală, cu restituirea conținutului din pachetul ce-i fusese depistat. Suma de banii numită fiind de 350 euro, după care el a fost eliberat, iar peste o perioadă de timp i-a adus inculpatului suma de 150 euro, înțelegându-se că, în timpul apropiat îi va restitui restul sumei, deoarece la acel moment nu dispunea de bani. Ulterior, s-a adresat la Centrul Național Anticorupție, însă în luna iulie, data precisă nu ține minte, i-a adus lui Druța A. încă 100 euro, înțelegându-se că, în câteva zile îi va aduce restul sumei de 00 euro. Venind peste două zile la Druța A., ultimul i-a spus că se grăbește, după care plecase și nu se mai întâlneau, iar banii nu i-a transmis. După ce se adresase la CNA, la transmiterea sumei de 100 euro, a fost efectuată înregistrarea video-audio, banii fiindu-i dați de către CNA, deoarece el nu dispunea de bani. Suma de 150 euro transmiși lui Druța A., ultimul nu i-

a restituit. Poate confirma transmiterea banilor în sumă de 150 euro, prin discul care se află la CNA, unde este înregistrată convorbirea lor. Înregistrarea pe disc a fost efectuată de el de la telefonul său mobil, care a prezentat-o la CNA. Nu-și aduce aminte data când a transmis banii lui Druța A., deoarece a trecut o perioadă de un an de zile, însă la CNA s-a adresat peste două zile după ce a transmis suma de 150 euro. Prima tranșă de bani a fost transmisă la sfârșitul lunii iunie 2012, adică suma de 150 euro. Discul cu înregistrările convorbirilor cu Druța A. a fost transmis ofițerului care a condus urmărirea penală. Cunoaște că conform rezultatelor expertizei în pachetul transmis de către el în penitenciar a fost depistată heroină. Rezultatele expertizei nu le-a citit, însă i-au fost comunicate de către Druța A. La sectorul de poliție unde activa inculpatul nu a venit niciodată în stare de ebrietate, careva substanțe narcotice nu întrebuițează, la evidența medicului narcolog nu se află și nici nu a fost (f.d.198-200,202-204,vol.I, f.d.69-71, vol.II); - *declarațiile martorilor Nastas C., Stoler V., Zincenco R.*; - *cererea lui Mincenco V. de eliberare a banilor adresată CCCEC din 11.07.2012* (f.d.16, vol.I); - *ordonanța privind livrarea de control a sumei de 100 Euro din 12.07.2012* (f.d. 23, vol.I); - *procesul-verbal din 12.07.2012 privind examinarea bancnotelor care urmau a fi transmise ca livrare de control către Druța A.* (f.d. 25, 27 vol.I); - *procesul-verbal privind înregistrarea cu tehnică specială din 12.07.2012* (f.d. 26, vol.I); - *procesele-verbale din 12 și 13.07.2012 privind înregistrarea comunicărilor și de confirmare a importanței acestora, conform cărora este înregistrată comunicarea întreținută între Druța A. și Mincenco V și se confirmă pretinderea și primirea de bunuri ce nu i se cuvin de către Druța A.* (f.d. 28-32, vol.I); - *procesul-verbal privind înregistrarea de imagini din 12.07.2012 conform căruia se confirmă pretinderea și primirea de bunuri ce nu i se cuvin de către Druța A.* (f.d. 33, vol.I); - *procesul-verbal de verificare a înregistrării imaginilor din 13.07.2012* (f.d. 34, vol.I); - *decizia privind controlul transiterii banilor în sumă de 100 de euro din 13.07.2012* (f.d. 35, vol.I); - *procesul-verbal din 13.07.2012 privind examinarea bancnotelor care urmau a fi transmise ca livrare de control către A. Druța* (f.d. 36-37, Vol.I); - *procesele-verbale din 13.07.2012 privind înregistrarea comunicărilor și de confirmare a importanței acestora, precum și înregistrarea de imagini și de confirmare a importanței acesteia din 13.07.2012, unde este înregistrată comunicarea întreținută între Druța A. și Mincenco V., conform căruia Druța A. refuză de a primi în continuare careva mijloace bănești* (f.d. 39-42, vol.I); - *procesul-verbal de percheziție din*

18.07.2012 în biroul de serviciu lui Druța A., unde a fost depistat și ridicat un pachet cu substanță cafenie învelit într-o filă de hârtie pe care era o inscripție care conținea datele personale a lui V. Mincenco și Bondarenco Ig. (f.d. 54-55, vol.I).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul avocatului, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată în opinia acestuia a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de apel, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, martorii Mincenco V., Nastas C., Stolear V., Zincenco R., a cercetat probele administrate la dosar, dând citire proceselor-verbale și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Druța A.

Probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit.c) Cod penal. Instanța de apel a soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivate respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art. 324 alin.(2) lit.c) Cod penal – *coruperea pasivă, adică având calitatea de persoană publică a extorcat și a primit personal pentru sine bani care nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale.*

Astfel, Druța A. ca subiect al infracțiunii întrunește elementele persoanei publice nominalizată în art. 123 alin. (2) Cod Penal, care urma să acționeze în corespundere cu prevederile Legii cu privire la poliție nr. 416- XII din 18.12.1990 și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-VVI din 25.04.2008.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă, care se exprimă în acțiunea de a pretinde ori a primi oferte, bani, alte bunuri sau alte foloase ce nu i se cuvin, avantaje patrimoniale ori nepatrimoniale, privilegii, servicii, fie le acceptă, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau grăbi îndeplinirea unei (unor) acțiuni din sfera atribuțiilor de serviciu ale acesteia ori contrar acestora.

Astfel, *pretinderea* presupune cererea sau invocarea unei pretenții de către subiectul infracțiunii prin cuvinte, gesturi, semne, scrisori ori alte mijloace de comportare, dar care să fie înțelese ca atare de cel cui îi sunt adresate.

În speță, pretinderea a avut loc la data de 29.05.2012 când Mincenco V. a fost escortat la sectorul de poliție nr.3 de către Druța Andrian de la Penitenciarul nr. 13, din mun.Chișinău, loc în care A. Druța a pretins suma de 350 euro.

Primirea înseamnă luarea în posesie, în stăpânire a banilor sau foloaselor necuvenite de la corupător (sau de la altul ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către un corupt a banilor sau a foloaselor care îi sunt oferite pentru serviciile sale. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea banilor, bunurilor într-un loc indicat, de unde se vor putea prelua oricând. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

Primirea mijloacelor bănești de către Druța Andrian de la Mincenco Vitalie, s-a consumat în momentul transmiterii primei rate de bani de care dispunea Mincenco Vitalie a sumei de 150 euro, care a avut loc pînă la data de 05.06.2012 (data emiterii încheierii de încetare a examinării materialului pe faptul pretinsei transmiteri de către Mincenco Vitalie a substanțelor narcotice deținutului Penitenciarului 13, Ig. Bondarencu), iar acțiunile acestuia ulterioare de primire a mijloacelor bănești a fost o continuitate a acțiunilor de pretindere, extorcare și primire a mijloacelor bănești de la Mincenco V.

Infracțiunea de corupere pasivă se consideră consumată în momentul pretinderii, primirii sau acceptării ofertei.

Totodată, instanța de recurs constată justificată concluzia instanței de apel referitor la obiectul material al infracțiunii – banii, care nu au fost depistați la inculpat, și anume că lipsa acestora nu reduce vinovăția în extorcare a lor, sau, coruperea pasivă este o infracțiune instantanee, care se

consumă la momentul în care făptuitorul a pretins, primit sau a acceptat banii ori alte bunuri necuvenite sie în scopul de a îndeplini sau a nu îndeplini un act ce intră în obligațiile lui de serviciu.

Astfel, anume înregistrările audio și video a convorbirii între inculpat și martorul Mincenco V. la momentul transmiterii nemijlocite a banilor în biroul de serviciu a lui Druța A., denotă adevărul celor relatate de către martorul Mincenco V., fapt ce determină legalitatea încadrării acțiunilor inculpatului la componența de infracțiune coruperii pasive. Potrivit înregistrării audio și video efectuate la 12.07.2012, Mincenco V. în momentul transmiterii sumei de 100 euro s-a înțeles cu Druța A. privitor la transmiterea celeilalte rate de bani în sumă de 100 euro.

Cele nominalizate coroborează cu înregistrările efectuate la 13.07.2012, unde se vede clar fața lui Druța A. care la adresarea martorului Mincenco V. refuză să primească careva mijloace bănești, invocând că nu are idee despre ce bani și despre ce restituire de bunuri vorbește martorul.

Referitor la argumentul avocatului privind calitatea procesuală a lui Mincenco V. care urma a fi recunoscut ca victimă, dar nu ca martor, Colegiul penal consideră că acesta este lipsit de temei, iar instanța de apel just a menționat la acest capitol că, calitatea procesuală a persoanei declarate nu afectează în sine careva drepturi sau libertăți ale persoanei urmărite penal și a faptei infracționale săvârșite de acesta. Mai mult ca atât, Mincenco V. nu a solicitat organului de urmărire penală să fie recunoscut ca parte vătămată, precum nici în instanța de judecată nu a solicitat valorificarea a careva prejudiciu de ordin moral și material ca fiind cauzat acestuia, respectiv organul de urmărire penală corect i-a atribuit lui Mincenco V. calitatea procesuală de martor.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs concluzionează că toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Druța A. în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărârii judecătorești lipsește.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată prin rechizitoriu, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care

confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Astfel, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate de procuror și avocat în numele inculpatului, dispunând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru și de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Druța Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2014, în cauza penală în privința lui *Druța Andrian Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 14 ianuarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev